

Väljaandja:	Keskkonnaminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	09.08.2009
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	16.07.2010
Avaldamismärge:	RTL 2009, 64, 941

Pinnaveekogumite moodustamise kord ja nende pinnaveekogumite nimestik, mille seisundiklass tuleb määrata, pinnaveekogumite seisundiklassid ja seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ning seisundiklasside määramise kord

Vastu võetud 28.07.2009 nr 44

Määrus kehtestatakse «[Veeseaduse](#)» § 38 lõike 4 punkti 1 alusel.

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Määruse reguleerimis- ja kohaldamisala ning eesmärk

- (1) Määrusega kehtestatakse vooluveekogude, maismaa seisuveekogude ja rannikuvee pinnaveekogumite moodustamise kord, nende pinnaveekogumite nimestik, mille seisund tuleb määrata, pinnaveekogumite seisundiklassid, sealhulgas ökoloogilise ja keemilise seisundi klassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ning nende seisundiklasside määramise kord.
- (2) Määrust kohaldatakse kogu pinnaveele, välja arvatud siirdeveele. Territoriaalveele kohaldatakse käesolevas määruses sätestatud korda üksnes territoriaalvee keemilise seisundi hindamiseks.
- (3) Määruse eesmärgiks on tagada veekogude kaitse veekogude seisundi hindamise kaudu ning pinnaveekogumite seisundiklasside määramine viisil, mis võimaldab veekaitsemeetmete tõhusat planeerimist ja rakendamist.

§ 2. Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse mõisteid järgmises tähenduses:

- 1) *veekogu* on vooluveekogu, maismaa seisuveekogu ning mere osad rannikuvee ja territoriaalvesi;
- 2) *pinnavesion* maismaavesi, välja arvatud põhjavesi, ning rannikuvee ja keemilise seisundi hindamisel ka territoriaalvesi;
- 3) *pinnaveekogumon* selgelt eristuv ja oluline osa pinnaveest, nagu järv, veehoidla, jõgi, oja või kanal, järve-, jõe-, oja- või kanaliosa, või rannikuvee osa, mis võetakse seisundiklassi määramisel aluseks;
- 4) *tugevasti muudetud veekogu* on veekogu või selle osa, mis on inimtegevusest põhjustatud füüsiliste muudatuste tagajärjel oluliselt muutunud;
- 5) *tehisveekogu* on inimtegevuse tulemusena tekkinud veekogu;
- 6) *vooluveekogumon* vooluveekogu pinnaveekogum;
- 7) *maismaa seisuveekogumon* maismaa seisuveekogu pinnaveekogum;
- 8) *rannikuveekogumon* rannikuvee pinnaveekogum;
- 9) *tugevasti muudetud veekogumon* tugevasti muudetud veekogu pinnaveekogum;
- 10) *tehisveekogumon* tehisveekogu pinnaveekogum;
- 11) *kvaliteedielementon* kvaliteedinäitajate rühm või üks kvaliteedinäitaja, mis kirjeldab vee-elustiku ühte osa või elustikku mõjutavaid füüsikalise-keemilise või hüdro-morfoloogilise tingimusi.

2. peatükk PINNAVEEKOGUMI MOODUSTAMINE JA NENDE PINNAVEEKOGUMITE NIMESTIK, MILLE SEISUNDIKLASS TULEB MÄÄRATA

§ 3. Pinnaveekogumi moodustamine

(1) Veekogu seisundi määramiseks moodustatakse veekogust pinnaveekogum või pinnaveekogumid veekogu kategooria, alamkategooria, veekogu tüübi, veerežiimi eripära ja survetegurite intensiivsuse alusel ning lähtudes §-s 4 sätestatud veekogu pindalast.

(2) Üheks pinnaveekogumiks on üldjuhul üks terviklik keskkonnaregistrisse sellisena kantud veekogu.

(3) Üheks pinnaveekogumiks võib erandjuhul määrata veekogu osa, kui sellel osal on veekogu teistest osadest erinev alamkategooria, tüüp, kasutusotstarve või kaitse-eesmärgid.

(4) Üheks pinnaveekogumiks võib erandjuhul määrata mitu veekogu, kui need on omavahel ühenduses ning kui nendel veekogudel on sama kategooria, alamkategooria ja tüüp.

(5) Pinnaveekogumit ei moodustata territoriaalvee keemilise seisundi hindamiseks.

(6) Välja arvatud juhul, kui veekogu on kantud selle määruse lisadesse 1–3 vastavalt määruse §-le 7, ei moodustata pinnaveekogumit sellise veekogu seisundi hindamiseks, mis on:

1) vooluveekogu, mille valgala pindala on 10–25 km² ja mis suubub vooluveekogusse, kuid milles ei ole tüübiomaduste tunnuste kindlakstegemiseks piisavalt vett;

2) vooluveekogu, mille valgala pindala on väiksem kui 10 km²;

3) maismaa seisuveekogu, mille veepeegli pindala on väiksem kui 50 ha.

§ 4. Pinnaveekogumi moodustamine veekogu pindala järgi

(1) Üheks pinnaveekogumiks on üldjuhul keskkonnaregistrisse kantud vooluveekogu, mille valgala pindala on 10 km² või suurem, ja maismaa seisuveekogu, mille veepeegli pindala on 50 ha või suurem, ning rannikuvee osa sõltumata pindalast.

(2) Paisjärv, mille veepeegli pindala on väiksem kui 50 ha, loetakse seda paisjärve läbiva vooluveekogu vastavasse pinnaveekogumisse kuuluvaks.

§ 5. Veekogude kategooriad ja alamkategooriad

(1) Veekogude kategooriad on:

1) vooluveekogu (veekogu, milles vee voolamine on märgatav);

2) maismaa seisuveekogu (veekogu, milles vee voolamine pole märgatav ja millel puudub mereveetaseme lähima mõõdepunkti andmete alusel arvutatud pikaajalise keskmise mereveetaseme juures ühendus merega);

3) rannikuvee (rannikulähedane merevesi maismaa pool joont, mille iga punkt on ühe meremiili kaugusel mere pool lähimast punktist territoriaalmere lähtejoonel);

4) territoriaalvesi (kogu merevesi alates rannikuvee välispiirist kuni territoriaalmere välispiirini).

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 loetletud veekogud jaotatakse vastavalt veekogu tekkele ja arengule järgmisteks alamkategooriateks:

1) looduslik veekogu;

2) tugevasti muudetud veekogu;

3) tehisveekogu.

(3) Veekogu või selle osa loetakse tugevasti muudetud veekoguks juhul, kui:

1) inimtegevusest põhjustatud hüdro-morfoloogilised muutused ei võimalda veekogu hea ökoloogilise seisundi saavutamist ja veekogu hüdro-morfoloogiliste omaduste taastamine avaldaks märkimisväärset kahjulikku mõju:

a) keskkonnale laiemalt;

b) navigatsioonile, sealhulgas sadamarajatistele, või puhkeaja veetmise võimalustele;

c) vee varumisele, näiteks joogivee tagamiseks, elektrienergia tootmiseks või niisutuseks;

d) veerežiimi reguleerimisele, üleujutuste vastu kindlustamisele, maaparandusele;

e) muule olulisele jätkusuutlikku inimarengut toetavale tegevusele;

2) veekogu muudetud iseloomust tulenevat kasu ei ole tehniliste võimaluste või ebaproportsionaalselt suurte kulude tõttu võimalik saavutada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohalt oluliselt paremad.

(4) Veekogu või selle osa määratakse vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 3 tugevasti muudetud veekoguks veemajanduskavas, kus esitatakse veekogu tugevasti muudetud veekoguks määramise põhjendused. Need põhjendused vaadatakse üle ja vajaduse korral neid uuendatakse vähemalt iga kuue aasta järel.

(5) Käesoleva määruse kohaselt hinnatavate veekogude pinnaveekogumid on jaotatud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kategooriatesse ja lõikes 2 nimetatud alamkategooriatesse määruse lisades 1–3.

§ 6. Veekogude tüübid

(1) Veekogu tüüp on veekogu või selle osa looduslike omaduste kogum, mis eristab vaadeldavat veekogu või selle osa ülejäänud veekogust või selle osadest või ülejäänud veekogudest või nende osadest.

(2) Vooluveekogude tüübid on järgmised:

- 1) tüüp I A – tumedaveelised ja humiaineterikkad ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus üle 25 mgO/l) jõed valgala suurusega 10–100 km²;
- 2) tüüp I B – heledaveelised ja vähese orgaanilise aine sisaldusega ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus alla 25 mgO/l) jõed valgala suurusega 10–100 km²;
- 3) tüüp II A – tumedaveelised ja humiaineterikkad ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus üle 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >100–1000 km²;
- 4) tüüp II B – heledaveelised ja vähese orgaanilise aine sisaldusega ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus alla 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >100–1000 km²;
- 5) tüüp III A – tumedaveelised ja humiaineterikkad ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus üle 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >1000–10 000 km²;
- 6) tüüp III B – heledaveelised ja vähese orgaanilise aine sisaldusega ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus alla 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >1000–10 000 km²;
- 7) tüüp IV – jõed valgala suurusega üle 10 000 km² (Narva jõgi).

(3) Maismaa seisuveekogude tüübid on järgmised:

- 1) tüüp I – veepeegli pindalaga alla 10 km², kalgiveelised (üldaluselisus >240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus >400 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega järved, sõltumata vee heledusest või tumedusest;
- 2) tüüp II – veepeegli pindalaga alla 10 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega järved, sõltumata vee heledusest või tumedusest;
- 3) tüüp III – veepeegli pindalaga alla 10 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistunud veega järved, sõltumata vee heledusest või tumedusest;
- 4) tüüp IV – veepeegli pindalaga alla 10 km², pehmeveelised (üldaluselisus 80 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, tumedaveelised (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures $\geq 4 \text{ m}^{-1}$, värvus ≥ 8) järved;
- 5) tüüp V – veepeegli pindalaga alla 10 km², pehmeveelised (üldaluselisus 80 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, heledaveelised (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures 4 m^{-1} , värvus 8) järved;
- 6) tüüp VI – Võrtsjärv – veepeegli pindalaga 100–300 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidivaene (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, heledaveeline (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures 4 m^{-1} , värvus 8) järv;
- 7) tüüp VII – Peipsi järv – veepeegli pindalaga alates 1000 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidivaene (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, heledaveeline (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures 4 m^{-1} , värvus 8) järv;
- 8) tüüp VIII – rannajärved – kloriidirikad (kloriidide sisaldus >25 mg/l) järved, mille kaugus merest on ≤ 5 km, sõltumata veepeegli pindalast, vee karedusest, kihistumisest, heledusest või tumedusest.

(4) Rannikuvee tüübid on järgmised:

- 1) tüüp I – Soome lahe kaguosa – oligohaliinne (2,5–6 psu) avatud rannikuvesi;
- 2) tüüp II – Pärnu laht – oligohaliinne (4,0–5,5 psu) poolsuletud rannikuvesi;
- 3) tüüp III – Soome lahe lääneosa – mesohaliinne (4,5–6,5 psu) sügav rannikuvesi;
- 4) tüüp IV – Läänesaarte avamere rannikuvesi – mesohaliinne (6–7 psu) madal, lainetusele avatud rannikuvesi;
- 5) tüüp V – Väinameri – mesohaliinne (3–6,5 psu) madal, varjatud, segunenud rannikuvesi;
- 6) tüüp VI – Liivi laht – mesohaliinne (4–6 psu) madal, varjatud, sesoonselt kihistunud rannikuvesi.

§ 7. Pinnaveekogumid, mille seisundiklass tuleb määrata

(1) Nende pinnaveekogumite nimestik, mille seisundiklass tuleb määrata, on esitatud vesikondade kaupa määruse lisades 1–3 järgmiselt:

- 1) pinnaveekogumid Ida-Eesti vesikonnas – lisa 1;
- 2) pinnaveekogumid Lääne-Eesti vesikonnas – lisa 2;
- 3) pinnaveekogumid Koiva vesikonnas – lisa 3.

(2) Pinnaveekogumite nimestikus esitatakse iga pinnaveekogumi kohta:

- 1) nimetus;
- 2) kuuluvus vesikonda ja alamvesikonda;
- 3) kategooria;
- 4) alamkategooria;
- 5) kood keskkonnaregistris;

6) veekogu tüüp.

(3) Veekogu pinnaveekogum või pinnaveekogumid kantakse lisadesse 1–3 juhul, kui veekogu hindamine on veemajanduslikust, sh vee kasutamise või vee-elustiku kaitse seisukohast oluline.

(4) Lisades 1–3 esitatud pinnaveekogumite nimestikku ajakohastatakse iga kuue aasta järel.

(5) Pinnaveekogumite kohta peab arvestust ning pinnaveekogumite kaardid vesikondade ja alamvesikondade lõikes koostab keskkonnaregistri volitatud töötaja.

(6) Pinnaveekogumite kaardid esitatakse veemajanduskavas ja need teeb avalikkusele kättesaadavaks veemajanduskava koostaja.

3. peatükk PINNAVEEKOGUMI ÖKOLOOGILISELE JA KEEMILISELE SEISUNDILE VASTAVAD SEISUNDIKLASSID JA NENDE MÄÄRAMISE KORD

1. jagu Pinnaveekogumi ökoloogiline ja keemiline seisund, tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal ning nende vastavad seisundiklassid

§ 8. Pinnaveekogumi ökoloogiline seisund

Pinnaveekogumi ökoloogiline seisund näitab veeökosüsteemide struktuuri ja funktsioneerimise kvaliteeti.

§ 9. Pinnaveekogumi keemiline seisund

Pinnaveekogumi keemiline seisund näitab ohtlike ainete ja muude saasteainete sisaldust pinnavees.

§ 10. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal

Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal näitab, kuivõrd sarnane on selle veekogumi ökosüsteemi struktuuri ja funktsioneerimise kvaliteet veekogu tüübi poolest sellele veekogule kõige sarnasemale looduslikule veekogule.

§ 11. Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundi klassid

(1) Loodusläheduse järgi jaguneb pinnaveekogumi ökoloogiline seisund viieks seisundiklassiks järgmiselt:

- 1) väga hea – pinnaveekogum on looduslikus seisundis;
- 2) hea – pinnaveekogum on looduslähedases seisundis;
- 3) kesine – inim mõju pinnaveekogumile on mõõdukas;
- 4) halb – pinnaveekogum on reostunud;
- 5) väga halb – pinnaveekogum on tugevasti reostunud.

(2) Pinnaveekogumi väga hea ökoloogilise seisundiklassi korral vastavad tüübiomaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused võrdlustingimustele ja ei ilmuta mingeid või ilmutavad üksnes minimaalseid kõrvalekaldeid ning tüübiomaste füüsikalise-keemiliste ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ökoloogiliste seisundiklasside määrang ei kajasta inimtekkelist muutust või see muutus on minimaalne.

(3) Pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi korral tüübiomaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused osutavad väikesele inimtekkelisele kõrvalekaldele võrdlustingimustest. Vooluveekogu ei ole tõkestatud ning pinnaveekogumis ole muudetud teisi hüdro-morfoloogilisi omadusi viisil, mis märgatavalt mõjutaks pinnaveekogumi bioloogilisi kvaliteedinäitajaid.

(4) Pinnaveekogumi kesise ökoloogilise seisundiklassi korral tüübiomaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused erinevad mõõdukalt võrdlustingimustest. Need väärtused osutavad mõõdukale inim mõjule ning suuremale häiritusele kui hea seisundiklassi korral. Vooluveekogus esineb tõkestusrajatisi ja/või pinnaveekogumi hüdro-morfoloogilisi omadusi on muudetud nii, et need märgatavalt mõjutavad pinnaveekogumi bioloogilisi kvaliteedinäitajaid.

(5) Pinnaveekogumi halva ökoloogilise seisundiklassi korral bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused kalduvad tugevasti kõrvale võrdlustingimustest või pinnaveekogumis suur osa tavaliselt selle veekogu tüübiga häirimatus olekus seotud bioloogilistest kooslustest puudub.

(6) Pinnaveekogumi väga halva ökoloogilise seisundiklassi korral bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused kalduvad väga tugevasti kõrvale võrdlustingimustest või pinnaveekogumis elustik puudub.

§ 12. Pinnaveekogumi keemilise seisundi klassid

Pinnaveekogumi või territoriaalvee keemilist seisundit iseloomustavad kaks seisundiklassi järgmiselt:

- 1) hea – pinnaveekogumi mitte ühegi keemilise kvaliteedinäitaja väärtus ei ületa «Kemikaaliseaduse» § 12 alusel keskkonnaministri määrusega kehtestatud piirnorme;

2) halb – ühe või mitme pinnaveekogumi keemilise kvaliteedinäitaja väärtus ületab «Kemikaaliseaduse» § 12 alusel keskkonnaministri määrusega kehtestatud piirnorme.

§ 13. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassid

(1) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogilist potentsiaali iseloomustavad neli seisundiklassi järgmiselt:

- 1) väga suur;
- 2) hea;
- 3) kesine;
- 4) halb.

(2) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi väga suure ökoloogilise potentsiaali korral on bioloogiliste ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedielementide väärtused ligilähedased selle veekoguga kõige sarnasemasse veekogu tüüpi kuuluvale looduslikus seisundis veekogule, kusjuures arvesse on võetud veekogu tehiskust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevaid hüdro-morfoloogilisi tingimusi.

(3) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi hea ökoloogilise potentsiaali korral on bioloogiliste kvaliteedielementide väärtustes väga suure ökoloogilise potentsiaaliga võrreldes mõningaid muutusi, füüsikalise-keemiliste kvaliteedielementide väärtused on ligilähedased selle veekoguga kõige sarnasemasse tüüpi kuuluvale looduslikus seisundis veekogule.

(4) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi kesise ökoloogilise potentsiaali korral on bioloogiliste kvaliteedielementide väärtustes väga suure ökoloogilise potentsiaaliga võrreldes märgatavaid muutusi.

(5) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi halva ökoloogilise potentsiaali korral on bioloogiliste kvaliteedielementide väärtustes väga suure ökoloogilise potentsiaaliga võrreldes väga suured erinevused, mis viitavad ökosüsteemi tugevale häiritusele.

2. jagu

Pinnaveekogumi seisundiklassi määramine

§ 14. Pinnaveekogumi seisundiklassi määramine

(1) Pinnaveekogumi seisundiklass määratakse pinnaveekogumi ökoloogilise või keemilise seisundi klassi põhjal, olenevalt sellest, kumb seisund on halvem.

(2) Kui pinnaveekogumi ökoloogilise seisundi klass on väga hea ja keemilise seisundi klass on hea, loetakse pinnaveekogumi lõplik seisundiklass väga heaks.

(3) Pinnaveekogumi seisundiklassi määramisel kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Keemiline seisundiklass	Seisundiklassi lõplik määrang
Väga hea	hea	väga hea
Väga hea	halb	halb
Hea	hea	hea
Hea	halb	halb
Kesine	hea	kesine
Kesine	halb	halb
Halb	hea	halb
Halb	halb	halb
Väga halb	hea	väga halb
Väga halb	halb	väga halb

(4) Kui on raske üheselt määrata, kas pinnaveekogumi seisundiklass on halb või väga halb, tuginetakse pinnaveekogumi seisundiklassi määramisel eksperdiarvamusele.

(5) Pinnaveekogumite seisundiklasside määramist korraldab Keskkonnaministeerium.

(6) Pinnaveekogumite seisundiklassid kinnitab Vabariigi Valitsus veemajanduskavaga selle koostamise või uuendamise käigus vastavalt «Veeseaduse» § 38 lõikele 2 vähemalt iga kuue aasta järel.

§ 15. Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

(1) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass määratakse seda kogumit iseloomustavate bioloogiliste kvaliteedielementide ning bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide järgi.

(2) Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundi klassi määramisel võetakse aluseks kvaliteedielementidele ja/või kvaliteedinäitajatele nende väärtuste ning rannikuvee korral ka kvaliteedinäitajate väärtustele vastavate ökoloogiliste kvaliteedisuhete alusel määratud ökoloogilised seisundiklassid, mis on veekogude kategooriate kaupa esitatud käesoleva määruse lisades 4–6.

§ 16. Ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatav ökoloogiline kvaliteedisuhe

(1) Bioloogilise või füüsikalise-keemilise kvaliteedinäitaja ökoloogiline kvaliteedisuhe väljendab selle kvaliteedinäitaja väärtust võrdlustingimuste suhtes.

(2) Ökoloogiline kvaliteedisuhe on ühikuta suhtarv, mis varieerub 0–1, kusjuures suurem väärtus näitab bioloogilise või füüsikalise-keemilise kvaliteedinäitaja paremat ökoloogilist seisundit.

§ 17. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi seisundiklassi määramine

(1) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi seisundiklass määratakse ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi või keemilise seisundi klassi põhjal, olenevalt sellest, kumb on halvem.

(2) Kui tugevasti muudetud veekogu ja tehiseveekogu korral on pinnaveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass väga hea ja keemilise seisundi klass on hea, loetakse lõplik seisundiklass väga heaks.

(3) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi seisundiklassi määramisel kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogilise potentsiaali (ÖP) seisundiklass	Keemiline seisundiklass	Seisundiklassi lõplik määrang
Väga hea ÖP	hea	väga hea
Väga hea ÖP	halb	halb
Hea ÖP	hea	hea
Hea ÖP	halb	halb
Kesine ÖP	hea	kesine
Kesine ÖP	halb	halb
Halb ÖP	hea	halb
Halb ÖP	halb	halb

§ 18. Pinnaveekogumi seisundi ajutine halvenemine

Pinnaveekogumi seisundi ajutist halvenemist ei loeta pinnaveekogumi seisundi halvenemiseks selle määruse tähenduses, kui see on tingitud erandlikest looduslikest asjaoludest või vääramatust jõust, mida ei olnud võimalik ette näha, eelkõige suurtest üleujutustest või pikaajalisest põuast, või ettenägematust õnnetustest tingitud asjaoludest (edaspidi *erandlikud asjaolud*) juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

1) on võetud kõik võimalikud meetmed, et pinnaveekogumi seisundi edasist halvenemist ära hoida ning mitte ohustada hea seisundi säilitamist ja saavutamist muudes veekogudes, mida kõnealused asjaolud ei mõjuta;

2) veemajanduskavas on määratud tingimused, mille põhjal võib antud veekogu korral olukorra tunnistada erandlikuks või selliseks olukorraks, mida ei olnud võimalik ette näha, ning seejuures kohaldatavad kvaliteedinäitajad;

3) erandlike asjaolude korral võetavad meetmed on lisatud veemajanduskava meetmeprogrammi ja need ei sea ohtu pinnaveekogumi seisundi taastumist pärast asjaolude möödumist;

4) erandlike asjaolude mõju vaadatakse igal aastal uuesti üle ning võetakse kasutusele kõik otstarbekohased meetmed nende asjaolude ilmnemise eelse seisundi taastamiseks pinnaveekogumis niipea kui võimalik;

5) veemajanduskavasse lisatakse selle järgneval ajakohastamisel kokkuvõtte erandlike asjaolude ning kasutusele võetud või võetavate meetmete mõju kohta.

§ 19. Pinnaveekogumi seisundiklassi määramise aluseks olevad andmed

(1) Pinnaveekogumi seisundiklassi määramisel vastavalt käesoleva määruse § 14 lõikele 1 ja § 17 lõikele 1 lähtutakse veeuringute andmetest.

(2) Kui mõne kvaliteedielemendi loomulik varieeruvus on nii suur, et selle abil ei ole võimalik pinnaveekogumi ökoloogilist seisundit hinnata, siis võib seda kvaliteedielementi pinnaveekogumi seisundi hindamisel mitte arvestada. Veemajanduskavas esitatakse sel juhul põhjendus kvaliteedielemendi mittearvestamise kohta pinnaveekogumi ökoloogilise seisundi hindamisel iga hinnatava pinnaveekogumi kohta eraldi.

(3) Kui veeuringute andmed ei ole usaldusväärsed või kui andmed puuduvad, määratakse seisundiklass:

1) analoogia põhjal teiste samasse tüüpi kuuluvate ja sarnaste surveteguritega veekogude järgi, mille kohta on veeuringute andmeid;

- 2) kasutades «Veeseaduse» § 12¹ lõike 3 alusel keskkonnaministri kehtestatud seisundi hindamise mudeleid;
- 3) eksperdiarvamuse põhjal; või
- 4) kombineerides kõiki käesoleva lõike punktides 1–3 nimetatud meetodeid.

§ 20. Pinnaveekogumi seisundiklassi määramise usaldusväärsus

Pinnaveekogumi seisundiklassi määramise usaldusväärsust väljendatakse kolmeastmeliselt:

- 1) kõrge usaldusväärsus (tase 1) – kõigi kvaliteedielementide kohta on viimase kuue aasta veeuuringu andmed ja puuduvad vasturääkivused kvaliteedinäitajate klassimäärangute vahel;
- 2) keskmine usaldusväärsus (tase 2) – kõigi kvaliteedielementide kohta ei ole veeuuringu andmeid, esinevad vasturääkivused kvaliteedinäitajate klassimäärangute vahel või määrangud on klassipiirile väga lähedal;
- 3) madal usaldusväärsus (tase 3) – andmed viimase kuue aasta kohta puuduvad, seisundiklass on määratud eksperdiarvamuse põhjal.

3. jagu

Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

§ 21. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatavad kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad

- (1) Bioloogilised kvaliteedielemendid vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on fütobentos, suurselgrootud ja kalastik.
- (2) Füüsikalise-keemilised üldtingimused vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks koosnevad järgmistest kvaliteedinäitajatest: pH, lahustunud hapniku sisaldus, biokeemiline hapnikutarve (BHT₅), ammoniumioonide sisaldus (NH₄⁺), üldlämmastikusisaldus (N_{üld}) ja üldfosforisisaldus (P_{üld}).
- (3) Hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on:
 - 1) veerežiim (kvaliteedinäitajateks vooluhulk ning selle dünaamika madalvee perioodil ja väljaspool madalvee perioodi);
 - 2) jõevoolu tõkestatus (kvaliteedinäitajateks tõkestatus piki jõge ja risti jõge);
 - 3) morfoloogilised tingimused (kvaliteedinäitajateks jõe lang, jõe põhja iseloom, jõe laius, jõe kalda iseloom, jõe kaldavööndi ulatus, jõe lamm).

§ 22. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

- (1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel lähtutakse selle määramise § 6 lõikes 1 sätestatud vooluveekogu tüübist, §-s 21 sätestatud kvaliteedielementidest ja kvaliteedinäitajatest ning määramise lisas 4 sätestatud kvaliteedinäitajate väärtustest ja nendele vastavatest ökoloogilistest seisundiklassidest.
- (2) Vooluveekogumi ökoloogiline seisundiklass määratakse bioloogiliste kvaliteedielementide ökoloogiliste seisundiklasside ja bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste üldtingimuste ökoloogilise seisundiklassi (koondmääranguna) alusel halvima järgi. Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate seisundiklasside järgi antavat koondmäärangut võetakse vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel aluseks üksnes juhul, kui bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi on vooluveekogumi seisundiklass väga hea.
- (3) Kui bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi on vooluveekogumi ökoloogiline seisundiklass hea, kesine, halb või väga halb, võetakse üksikuid asjakohaseid hüdro-morfoloogilisi kvaliteedinäitajaid vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel arvesse täiendava teabena juhul, kui bioloogiliste kvaliteedielementide kohta ei ole piisavalt informatsiooni või nende väärtused on seisundiklassi piiri lähedal.

- (4) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatakse järgmist tabelit:

Bioloogiliste kvaliteedielementide ökoloogilised seisundiklassid (BIO)	Füüsikalise-keemiliste üldtingimuste ökoloogiliste seisundiklasside koondmäärang (FÜ-KE)	Ökoloogiline seisundiklass (ÖSE)
Kõik BIO väga hea	Väga hea	Väga hea
Kõik BIO väga hea	Hea	Hea
Vähemalt üks BIO hea, ülejäänud väga hea	Väga hea	Hea
Vähemalt üks BIO hea, ülejäänud väga hea	Hea	Hea
Vähemalt üks BIO kesine,	Väga hea, hea või kesine	Kesine

ülejäanud hea või väga hea		
Kõik BIO hea või väga hea	Kesine	Kesine
Vähemalt üks BIO halb, ülejäanud väga hea, hea või kesine	Väga hea, hea, kesine või halb	Halb
Vähemalt üks BIO kesine, ülejäanud hea või väga hea	Halb	Halb
Vähemalt üks BIO väga halb, ülejäanud väga hea, hea, kesine või halb	Väga hea, hea, kesine, halb või väga halb	Väga halb
Vähemalt üks BIO kesine, ülejäanud hea või väga hea	Väga halb	Väga halb

§ 23. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine fütobentose järgi

(1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel fütobentose järgi (edaspidi *fütobentose määrang*) võetakse aluseks suvisel madalveeperioodil võetud proovid.

(2) Fütobentose määrang antakse kolme kvaliteedinäitaja (TDI – ränivetikate troofsusindeks, IPS – spetsiifiline reostustundlikkuse indeks, WAT – Watanabe indeks) alusel vastavalt käesoleva määruse lisale 4. Fütobentose määramiseks määratakse lisa 4 alusel iga nimetatud kvaliteedinäitaja väärtusele vastav ökoloogiline seisundiklass ja sellele kvaliteedinäitajale antakse hindepunkt skaalas 1–5 järgmiselt: 5 – väga hea, 4 – hea, 3 – kesine, 2 – halb, 1 – väga halb. Fütobentose määramiseks on kvaliteedinäitajatele antud hindepunktide aritmeetiline keskmine.

(3) Fütobentose määramiseks kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Väga hea	Hea	Kesine	Halb	Väga halb
Hindepunktide aritmeetiline keskmine	4,5–5	3,5–4,4	2,5–3,4	1,5–2,4	1–1,4

§ 24. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine suurselgrootute järgi

(1) Vooluveekogu pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel suurselgrootute järgi (edaspidi *suurselgrootute määrang*) võetakse aluseks proovid, mis on võetud aprillis–mais ja/või septembris–novembris.

(2) Suurselgrootute määrang antakse viie kvaliteedinäitaja (taksonirikkus, tundlike taksonite arv, EPT – tundlike suurselgrootute taksonite arv, Shannoni taksonierisus, ASPT – keskmine taksonite osakaal koguliikide arvust, DSFI – Taani vooluveekogude fauna indeks) alusel vastavalt käesoleva määruse lisale 4. Suurselgrootute määramiseks Emajões ei kasutata kvaliteedinäitajat DSFI ja määrang antakse nelja ülejäanud kvaliteedinäitaja põhjal.

(3) Suurselgrootute määramiseks määratakse määruse lisa 4 alusel iga lõikes 2 nimetatud kvaliteedinäitaja väärtusele vastav ökoloogiline seisundiklass ja sellele kvaliteedinäitajale antakse hindepunkt skaalas 0–5 järgmiselt: 5 – väga hea, 4 – hea, 2 – kesine, 1 – halb, 0 – väga halb. Suurselgrootute määramiseks on kvaliteedinäitajatele antud hindepunktide summa.

(4) Suurselgrootute määramiseks kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Väga hea	Hea	Kesine	Halb	Väga halb
Hindepunktide summa	23–25	18–22	10–17	6–9	0–5
Hindepunktide summa Emajões	18–20	16–17	8–15	5–7	0–4

(5) Narva jões antakse suurselgrootute määrang eksperdiarvamuse alusel.

§ 25. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine kalastiku järgi

(1) Vooluveekogumi, välja arvatud Narva jõe ja Emajõe vooluveekogumite, ökoloogilise seisundiklassi määramisel kalastiku järgi (edaspidi *kalastiku määrang*) kasutatakse jõgede kalastiku indeksit (JKI), mis arvutatakse tüübiomaduste liikide ja indikaatorliikide järgi.

(2) Tüübiomadused liigid on kõik seda tüüpi veekogule iseloomulikud liigid, kellele veekogu on elu- või sigimispaigaks või rändeteeks, välja arvatud juhuslikult esinevad liigid.

(3) Indikaatorliigid on seda tüüpi veekogule omased liigid, kelle olemasolu ja seisund on pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel esmatähtsad.

(4) Sõltumata JKI väärtusest ei loeta kalastiku määranngut väga heaks, kui uuritavas vooluveekogumis on mõni indikaatorliik hävinud.

(5) Vooluveekogude erinevatele tüüpidele vastavad kalastiku indeksi väärtused on esitatud selle määruse lisa 4.

(6) Narva jõe ja Emajõe vooluveekogumite ökoloogilise seisundiklassi määramisel kalastiku järgi kasutatakse eksperdiarvamust.

§ 26. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi

(1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi (edaspidi *füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärang*) kasutatakse selle määruse § 21 lõikes 2 loetletud kvaliteedinäitajaid vastavalt selle määruse lisale 4.

(2) Kui pH on suurem kui 9,0 või väiksem kui 6,0, on füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärang väga halb, sõltumata teistele kvaliteedinäitajatele määratud ökoloogilistest seisundiklassidest.

(3) Kui pH väärtus on vahemikus 6,0–9,0, määratakse füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärangu andmiseks igale selle määruse § 21 lõikes 2 loetletud kvaliteedinäitajale, välja arvatud pH, ökoloogiline seisundiklass määruse lisa 4 alusel ja antakse sellele ökoloogilisele seisundiklassile vastav hindepunkt skaalas 1–5 järgmiselt: 5 – väga hea; 4 – hea; 3 – kesine; 2 – halb; 1 – väga halb. Füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmääranguks on kvaliteedinäitajatele antud hindepunktide summa.

(4) Kui vähemalt ühe § 21 lõikes 2 loetletud kvaliteedinäitaja, välja arvatud pH, ökoloogiline seisundiklass on halb või väga halb, ei saa füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärang sõltumata hindepunktide summast olla üle kesise.

(5) Füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärangu andmisel kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Väga hea	Hea	Kesine	Halb	Väga halb
Hindepunktide summa (maksimaalselt 25 p)	23–25 (92%)	18–22 (72%)	13–17 (52%)	8–12 (32%)	>8 (alla 32%)

§ 27. Hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel

Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate ökoloogiliste seisundiklasside või nende seisundiklasside järgi antava koondmäärangu kasutamisel vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks vastavalt käesoleva määruse §-le 22 lähtutakse eksperdiarvamusest, kasutades järgmist astmestikku:

1) väga hea – veerežiim on ligikaudu sama, mis häirimatus olekus, veevool ei ole tõkestatud ja võimaldab veorganismide häirimatut rännet ning setete ärakannet, kõik morfoloogilised tingimused on ligikaudu samad, mis häirimatus olekus, ega takista bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi pinnaveekogumi väga hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist;

2) hea – veerežiim, tõkestatus ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist vähe ega takista bioloogiliste kvaliteedielementide ning füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist;

3) kesine – veerežiim, tõkestatus ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist oluliselt ega võimalda bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist.

4. jagu

Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

§ 28. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatavad kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad

(1) Bioloogilised kvaliteedielemendid maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on fütoplankton, suurtaimestik ja suurselgrootud.

(2) Füüsikalise-keemilised kvaliteedinäitajad maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on vee läbipaistvus, metalimnioni paksus või algussügavus, pH, üldfosforisisaldus ($N_{\text{üld}}$) ja üldlämmastikusisaldus ($P_{\text{üld}}$).

(3) Maismaa seisuveekogude, mis kuuluvad III tüüpi, pinnaveekogumite ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatakse metalimnioni paksust mõõdetakse ainult hapnikujaotuse alusel. Metalimnion on veesamba osa, kus hapnikusisalduse muutus on 1,5 mg/l ühe meetri languse kohta veesambas.

(4) Hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on:

- 1) veerežiim (kvaliteedinäitajaks veetaseme muutused);
- 2) morfoloogilised tingimused (kvaliteedinäitajateks veekaitsevööndi seisund, järvekalda struktuur, järve sügavuse vaheldumine, põhjasetted).

§ 29. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

(1) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel lähtutakse selle määruse § 6 lõikes 2 sätestatud maismaa seisuveekogu tüübist, §-s 28 sätestatud kvaliteedielementidest ja kvaliteedinäitajatest ning määruse lisas 5 sätestatud kvaliteedinäitajate väärtustest ja nendele vastavatest ökoloogilistest seisundiklassidest.

(2) Maismaa seisuveekogumi ökoloogiline seisundiklass määratakse bioloogiliste kvaliteedielementide ökoloogiliste seisundiklasside ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate ökoloogiliste seisundiklasside alusel. Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja/või kvaliteedinäitajate seisundiklasse võetakse maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel aluseks üksnes maismaa seisuveekogude VIII tüübi korral ning muude maismaa seisuveekogude tüüpide korral siis, kui bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi on maismaa seisuveekogumi seisundiklass väga hea.

(3) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel peab kasutama määruse lisas 5 esitatud igast bioloogilisest kvaliteedielemendist vähemalt üht kvaliteedinäitajat ning vastava maismaa seisuveekogu esitatud füüsikalise-keemilistest üldtingimustest ja maismaa seisuveekogu VIII tüübi korral ka hüdro-morfoloogilistest kvaliteedinäitajatest vähemalt üht kvaliteedinäitajat. Kokku peab kasutatud kvaliteedinäitajate arv olema vähemalt seitse, kusjuures kõik näitajad on seisundiklassi määramisel võrdses kaaluga.

(4) Kui metalimnion algab maismaa seisuveekogumis sügavamal kui 8 meetrit või vahetult enne veekogu põhja, siis ei arvestata seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel metalimnioni paksust. Maismaa seisuveekogumi ökoloogiline seisundiklass metalimnioni algussügavuse järgi loetakse väga heaks, kui metalimnion algab sügavamal kui 8 meetrit, ning heaks, kui metalimnion algab vahetult enne veekogu põhja.

(5) Kõigist kvaliteedinäitajatest, millele on määratud ökoloogiline seisundiklass, valitakse eksperdiarvamusest lähtudes välja 2/3, mille ökoloogiliste seisundiklasside alusel määratakse maismaa seisuveekogumi ökoloogiline seisundiklass. Valiku tegemisel lähtutakse käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud nõuetest. Valikust võib välja jätta eelkõige need kvaliteedinäitajad, mille ökoloogiline seisundiklass on teiste kvaliteedinäitajatega võrreldes halvem.

§ 30. Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedinäitajate arvestamine maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel

Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide kasutamisel maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks vastavalt §-le 29 lähtutakse eksperdiarvamusest, kasutades järgmist astmestikku:

- 1) väga hea – kõik hüdro-morfoloogilised kvaliteedinäitajad on ligikaudu samad, mis maismaa seisuveekogu häirimatus olekus ja võimaldavad bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi väga hea seisundiklassi saavutamist;
- 2) hea seisund – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist vähe ja võimaldavad bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea seisundiklassi saavutamist;
- 3) keskine seisund – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist oluliselt ega võimalda bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea seisundiklassi saavutamist.

§ 31. Proovivõtu- ja vaatlusaja arvestamine maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel

(1) Fütoplanktoni ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate ökoloogiliste seisundiklasside määrangute aluseks kõikides maismaa seisuveekogumites, välja arvatud Võrtsjärv ja Peipsi järv, on maist septembrini võetud proovid.

(2) Võrtsjärves on klorofüll *a* (bioloogiline kvaliteedinäitaja) ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate ökoloogilise seisundiklassi määramise aluseks juulist augustini võetud proovid ja ränivetikate biomassi (bioloogiline kvaliteedinäitaja) ökoloogilise seisundiklassi määramise aluseks septembris võetud proovid.

(3) Peipsi järves on klorofüll *a* ja fütoplanktoni biomassi (bioloogilised kvaliteedinäitajad) ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate ökoloogilise seisundiklassi määramise aluseks aprillist oktoobrini võetud proovid, biomassi sinivetikate protsendi (bioloogiline kvaliteedinäitaja) ökoloogilise seisundiklassi määramise aluseks juulist septembrini võetud proovid.

(4) Kõikide maismaa seisuveekogumite ökoloogilise seisundiklassi määramisel suurselgrootute järgi võetakse aluseks proovid, mis on võetud aprillist maini ja/või septembrist novembrini.

(5) Kõikide maismaa seisuveekogumite ökoloogilise seisundiklassi määramisel suurtaimestiku järgi võetakse aluseks vaatlused, mis on tehtud juunist septembrini, alustades taimede maksimaalse kasvu saavutamise ajast.

5. jagu

RANNIKUVEEKOGUMI ÖKOLOOGILISE SEISUNDIKLASSI MÄÄRAMINE

§ 32. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatavad kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad

(1) Bioloogilised kvaliteedielemendid rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on fütoplankton, veetaimestik (kvaliteedinäitajateks makrofütidid ja fütoENTOS) ning suurselgrootud.

(2) Füüsikalise-keemilised üldtingimused rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks koosnevad järgmistest kvaliteedinäitajatest: vee läbipaistvus, üldlämmastikusisaldus ($N_{\text{üld}}$) ja üldfosforisisaldus ($P_{\text{üld}}$).

(3) Hüdro-morfoloogilised kvaliteedinäitajad rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on veesügavuse vaheldumine, veepõhja struktuur ja aluspõhi, eulitoraali struktuur, loodete režiim, peamiste hoovuste suund ja avatus lainetusele. Hüdro-morfoloogilisi kvaliteedinäitajaid rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kvaliteedielementideks ei grupeerita.

§ 33. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

(1) Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel lähtutakse selle määrase § 6 lõikes 4 sätestatud rannikuvee tüübist, §-s 32 sätestatud kvaliteedielementidest ja kvaliteedinäitajatest ning määrase lisas 6 sätestatud kvaliteedinäitajate väärtustest, nendele vastavatest ökoloogilistest seisundiklassidest ja ökoloogilistest kvaliteedisuhetest.

(2) Rannikuveekogumi ökoloogiline seisundiklass määratakse bioloogiliste kvaliteedielementide ökoloogiliste seisundiklasside alusel halvima järgi. Bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate ökoloogilise seisundiklasse kasutatakse täiendava teabena vastavalt käesoleva määrase §-le 35. Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate seisundiklasside järgi antavat koonddäärangut võetakse rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel aluseks üksnes juhul, kui bioloogiliste kvaliteedielementide järgi on rannikuveekogumi seisundiklass väga hea.

(3) Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatakse vähemalt kolme seirepunkti mõõtmistulemusi.

§ 34. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine bioloogiliste kvaliteedielementide järgi

(1) Fütoplanktoni järgi määratakse rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi kahe kvaliteedinäitaja – klorofüll a sisalduse ja fütoplanktoni biomassi – ökoloogiliste kvaliteedisuhete väärtuste aritmeetilise keskmise abil, kusjuures kvaliteedisuhete väärtused saadakse juunist septembrini võetud proovide mediaanväärtuse alusel.

(2) Veetaimestiku järgi määratakse rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi kolme kvaliteedinäitaja – põhjataimestiku sügavusleviku, põisadru sügavusleviku ja mitmeaastaste liikide proportsionaalsuse – ökoloogiliste kvaliteedisuhete väärtuste aritmeetilise keskmise abil. Sõltuvalt looduslikest tingimustest võib eksperdi ettepanekul mõnda nimetatud kvaliteedinäitajat ökoloogilise seisundiklassi määramisel mitte arvestada. Ekspert peab oma arvamust sellisel juhul põhjendama.

(3) Suurselgrootute järgi määratakse rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi kolme indeksi (ZKI – zoobentose koosluse indeks, FDI – füto-bentose võõndi elupaigalise mitmekesisuse indeks, KPI – kiviste põhjade indeks) väärtuste aritmeetilise keskmise abil.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud ökoloogiliste kvaliteedisuhete väärtused ning lõikes 3 nimetatud indeksite väärtused on esitatud selle määrase lisas 6.

§ 35. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedinäitajate arvestamine

(1) Rannikuveekogumi igale füüsikalise-keemilisele kvaliteedinäitajale määratakse määrase lisa 6 alusel selle kvaliteedinäitaja väärtusele vastav ökoloogiline kvaliteedisuhe, mille alusel määratakse füüsikalise-keemilise kvaliteedinäitaja ökoloogiline seisundiklass.

(2) Rannikuveekogumi hüdro-morfoloogiliste kvaliteedinäitajate ökoloogiline seisundiklass määratakse eksperdiarvamuse alusel, kasutades järgmist astmestikku:

1) väga hea – kõik hüdro-morfoloogilised kvaliteedinäitajad on ligikaudu samad, mis häirimatus olekus ega takista bioloogiliste ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi väga hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist;

2) hea – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist vähe ega takista bioloogiliste ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist;

3) kesine – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist oluliselt ega võimalda bioloogiliste ja füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist.

6. jagu

TUGEVASTI MUUDETUD VEEKOGUMI JA TEHISVEEKOGUMI ÖKOLOOGILISE POTENTIAALI MÄÄRAMINE

§ 36. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali määramine

(1) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal määratakse veekogu hüdro-morfoloogilist seisundit parandavate meetmete järgi. Selleks määratakse kindlaks kõik veekogu hüdro-morfoloogilist seisundit parandada võivad meetmed, millel puudub kahjulik mõju veekogu kasutusviisile ja keskkonnale laiemalt.

(2) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi väga suur ökoloogiline potentsiaal on saavutatud, kui on rakendatud kõik käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud veekogu hüdro-morfoloogilist seisundit parandavad meetmed, kaasa arvatud need, millel on veekogu seisundi paranemisele üksnes väike mõju.

(3) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi hea ökoloogiline potentsiaal on saavutatud, kui on rakendatud käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud veekogu hüdro-morfoloogilist seisundit parandavad meetmed, millel on eeluuringu kohaselt veekogu seisundi paranemisele suur mõju.

(4) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal on kesine, kui käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud veekogu hüdro-morfoloogilist seisundit parandavaid meetmeid ei ole rakendatud ja pinnaveekogumi bioloogiliste kvaliteedielementide ökoloogilistest seisundiklassidest vähemalt üks on kesine vastavalt käesoleva määruse lisadele 4–6.

(5) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal on halb, kui käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud veekogu hüdro-morfoloogilist seisundit parandavaid meetmeid ei ole rakendatud ja pinnaveekogumi bioloogiliste kvaliteedielementide ökoloogilistest seisundiklassidest vähemalt üks on halb või väga halb vastavalt käesoleva määruse lisadele 4–6.

7. jagu

VEEKOGU ÖKOLOOGILISE SEISUNDIKLASSI MÄÄRAMINE ILMA PINNAVEEKOGUMIT MOODUSTAMATA

§ 37. Veekogu ökoloogilise seisundiklassi määramine ilma pinnaveekogumit moodustamata

Veekogu, mille ökoloogilise seisundiklassi määramiseks ei pea käesoleva määruse kohaselt pinnaveekogumit moodustama, ökoloogiline seisundiklass määratakse järgmiselt:

1) maismaa seisuveekogude korral, mille veepeegli pindala on 1 ha või suurem, selles määrukses sätestatud maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramise korra kohaselt;

2) vooluveekogude ja maismaa seisuveekogude korral, mille veepeegli pindala on alla 1 ha, eksperdiarvamuse alusel.

4. peatükk

RAKENDUSSÄTTED

§ 38. Määruse kehtetuks tunnistamine

Keskonnaministri 22. juuni 2001. a määrus nr 33 «Pinnaveekogude veeklassid, veeklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ning veeklasside määramise kord» (RTL 2001, 81, 1108) tunnistatakse kehtetuks.

Regionaalminister
keskkonnaministri ülesannetes
Siim Valmar KIISLER

Looduskaitse ja metsanduse asekancleri kt
kantsleri ülesannetes Andres TALIJÄRV

Määruse lisad on avaldatud elektroonilises Riigi Teatajas. Alus: «Riigi Teataja seaduse» § 4 lõige 2 ja riigisekretäri 29.07.2009. a resolutsioon nr 17-1/09-03935.

[Lisa 1](#)

[Lisa 2](#)

Lisa 3

Lisa 4

Lisa 5

Lisa 6